

[Finansministeren]

bare den mindste egenbetaling, som sikrer, at den lokale interesse er tilstrækkelig stærk. Her kan man godt blæse på liberale principper om hjælp til selvhjælp. Her skal statskassen åbnes på vid gab og uden forbehold, for her skal venstre pleje partipolitiske interesser i nogle vestjyske amter i almindelighed og Ringkøbing amt i særdeleshed.

Det illustrerer endnu en gang, at uenigheden ikke så meget drejer sig om, hvorvidt der skal spares, som om, hvad der skal spares på.

Jeg vil gerne også i anledning af de spørgsmål, der er kommet om sagen, sige, at vi selvfølgelig mener, at kystsikringen, som vi mange gange har tilkendegivet det, skal forbedres og forstærkes, men en 100 pct.s statsfinansiering er et forkert princip i denne sag, for det giver ingen garanti for, at der ligger en rimelig økonomisk afvejning til grund for de krav, der stilles fra lokalt hold.

Jeg er meget glad for hr. Bilgrav-Nielsens besindige bemærkninger om dette spørgsmål, og jeg kan bekræfte, at ministeren for offentlige arbejder inden længe vil give folketinget en redegørelse om en forstærket kystsikring og også vil søge de fornødne merbevillinger hertil. Som svar til hr. Bilgrav-Nielsen kan jeg altså sige, at der i den forbindelse bliver lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet. Det er jo også på denne baggrund meget bagvendt at give en ekstra bevilling, umiddelbart før folketinget skal drøfte sagen, herunder, efter hvilke retningslinjer den forøgede aktivitet skal iværksættes, og hvordan udgifterne skal fordeles mellem staten, amtskommuner og kommuner og eventuelt grund-ejerne.

Jeg synes i øvrigt, der kan være grund til at minde om, at det er med udgangspunkt i tilkendegivelser fra den daværende venstre-regering og i tilkendegivelser fra finansudvalget, at der siden 1974 har været lagt op til, at amtskommuner og kommuner skulle deltage økonomisk i Vestkystens beskyttelse, og at en række amtsråd og kommunalbestyrelser har erklæret sig villige hertil. Jeg synes også, det kan være rimeligt af hensyn til historieskrivningen at tilføje, at folketinget ved en afstemning den 31. marts 1981 nedstemte en dagsorden om, at kystsikring er en statslig opgave.

Herudover bebudede hr. Bertel Haarder et forslag fra venstre om ikrafttræden af ændringen i de færøske pensionslove den 1.

april 1982 og ikke som planlagt den 1. juli 1982. Jeg vil ærlig talt gerne gøre et par bemærkninger om forhistorien hertil, for den viser, at det ikke er regeringen, der har forsinket denne sag.

Det er sådan, at ændringer af den færøske sociallovgivning forberedes i et særligt udvalg, der består af repræsentanter for færøske og danske myndigheder, et udvalg, som holder møder og drøfter den kommende lovgivning. På baggrund af drøftelser i udvalget sendte regeringen i december 1980 et forslag til socialdirektøren på Færøerne til brug ved de videre færøske overvejelser, og i juni og august 1981 rettede socialministeriet skriftlig henvendelse både til socialdirektøren og landsstyreformanden på Færøerne med forespørgsel om, hvorvidt der fra færøsk side var behov for et nyt møde i udvalget, siden der ingenting skete. Et sådant ønske kom først til udtryk i oktober måned, da det blev meddelt, at man fra færøsk side ønskede møde i udvalget i december måned.

Jeg synes også, det er ganske interessant, at socialdemokratiet i mellemtiden i det færøske lagting havde fremsat et forslag til forbedring af pensionerne svarende til det forslag, der herfra var forelagt de færøske myndigheder, men forslaget blev såmænd forkastet af det borgerlige flertalsstyre. Det er på denne baggrund, og da der i øvrigt ikke har været vist interesse med hensyn til pensionsområdet i det tidsrum, jeg har redegjort for, at forslaget blev fjernet fra lovprogrammet i 1981-82 og i stedet for sat på for 1982-83 med forventet ikrafttræden den 1. januar 1983.

Nu har regeringen så efter ønske fremrykket tidspunktet til 1. juli 1982, og jeg har gerne villet understrege, at det altså ikke er regeringen, der har handlet langsomt i denne sag. Det er, hvad jeg vil sige om den.

Hr. Glensgård hæftede sig ved en opgørelse over statsfinanserne for en enkelt måned, og vanen tro drog hr. Glensgård nogle temmelig drastiske og også uholdbare konklusioner af disse tal. Jeg vil kun sige om det, at en begrænset og helt tilfældig tidsmæssig forskydning i en enkelt større indbetaling eller udbetaling kan påvirke resultatet helt afgørende; man kan ikke læse noget som helst ud af en enkelt måneds tal.

Hr. Steen Folke stillede et direkte spørgsmål til mig om udmøntningen af budgetregu-